

ביטחון "לירות כדי להרוג"

**חייל שואל את
הפרקליט הצבאי
הראשי: האם ההוראה
להוציא להורג היא
פקודה בלתי-חוקית
בעליל?**

המיכתב שנשלח לפרקליט הצבאי הראשי, תא"ל אמנון סטרשנוב, היה מיוחד במינו. לא רק התוכן היה בלתי-רגיל, אלא גם המוען. כי חתם עליו חייל-מילואים כשמו המלא וכתובתו: **וכך כתב נפתלי אורינר מירושלים:**

כתאריך 11.10.88 התגייס גדוד ה-1 מילואים שלנו לשרות מילואים. כעברו של יום הצטיידות ואימונים, התקיימה שיחת-מג"ד, שבה מסר לנו המג"ד על הוראות-התגובה שלנו על מצבים העלולים להתעורר בשטחים. אחד הנושאים שבהם נגע היה תגובת החיילים במיקרה של יריוי בק בוקיבת-בערה. לדבריו, במיקרה זה

רואה החשבון והלקוחה

מחודת-לאביב שאין מקום לכך. אהרון שרר, פרקליט המחוז, כתב לסלונים: **"הנני מאשר בזאת כי התיק שבנידון נגנז על-ידי מחוסרי-ראיות מספיקות לאשמת החשוד. ישנו כאן עניין של עדות מול עדות, כאשר אף אחת מן הגירסות הסותרות אין לה סימוכין מספיקים בחומר-החקירה, כדי שנוכל להוכיח גירסה אמיתית בבית-הדין."**

יחד עם זאת אני חייב לציין כי התנהגות מרשך מעוררת חשדות, לי נוכח המרת ערכותו האישית של מרשך כשיעבור דירת המתלוננת לחובותיו של משה אפלכאום בבנק. מאירך גיאסא,

יפוי-הכוח החדש הוצא על-ידי מרשך, שהיה ניתן לביטול, ולא איפשר לשעבר כנגד חובות של מישהו וזלת סימה. ולנשטיין רשם שיי עבוד על סמך יפוי-הכוח, ומסרו לבנק. הבנק מסר לו מייד 15 אלף שקל נוספים עבור אפלכאום.

"מעורר חשדות"

ב ינתיים נסעה גולנסקי לבעה בבושינגטון, השלימה עימו והוא נתן לה כסף. היא החליטה שאינה זקוקה להלוואה מן הבנק, וב-17 בנובמבר 1986 שלחה הודעה בטלסק לור

רואה-החשבון ולנשטיין (עם ידידה בשם שירין בוזנציה) בולט, רבות מרשך והמתלוננת...

שירין בתמר מימין, המשיכה הרביעית לבלות יחד בארץ ובחול. באותה עת המשיך ולנשטיין להלוות כספים למשה אפלכאום, הן ישירות, הן בהסדרת מימון עבורו בבנקים, כשהוא ערב לכספים. סימה, שנעלה עזבה, פתחה בהליכי-גירושין, ונזקקה אף היא לכסף. רכוש היחיד היה דירת-מגורים ברחוב נחום 21 בתל אביב. היא ביקשה מאפלכאום כי ישיג לה הלוואה כנגד שיעבוד הדירה.

באותו זמן (מחצית 1986) היה אפלכאום חייב רבבות שקלים לסניף בנק'ל-דיסקונט ביפו, ולא רק שלא יכול היה להחזירם, אלא גם נזקק לסיכומים נוספים. הוא ולנשטיין שיכנעו

חגי ולנשטיין הוא מגדולי רואי-החשבון בישראל. בין לקוחות מיר שרדו המפואר, השוכן בכיכר-המרדנה בתל-אביב, נמנים לקוחות כמו קונצרט כור; חברת חזיראן, חברת-הבנייה הגדולה מתי ליפשיץ, ועוד. הסיפור הבא לא פורסם בשום כלי-תיקשורת, אולי בגלל עוצמתו ולקוחותיו של רואה-החשבון. ב-2 בדצמבר 1987 גבתה המיטרה הודעה מרואה-החשבון חגי ולנשטיין, ומייד לאחר-מכן הוא נעצר ושחרר בערבות כספית בבית-מישפט השלום בתל-אביב. בבית-המישפט אמר המפקח חזי תרלף כי ולנשטיין חשוד שכתוקף תפי

פעמיים המליצה המישטרה להעמידו לדין. פרקליט-המחוז מסרב. האם רימה רואה-החשבון הנודע את העולה החדשה מרוסיה?

העיסוק שבהן קשורים אפלכאום, המתלוננת ומרשך אינו ברורות דיו בחומר-החקירה, וכנראה שגנחקרים כולם, לרבות מרשך והמתלוננת, לא היו מוכנים לספק למישטרה אינפורמציה מלאה וכנה, שתשפוך אור מלא על עיסוקת אלה.

מישגב עירער על החלטת שרר לפני היועץ המישפטי לממשלה. הוא ציין כי שלח לפרקליטות תצהיר של עד מהימן, התומך בגירסת גולנסקי, אולם זו מתעלמת מתצהיר זה ולא יזמנה את המצהיר למסירת עדות במישטרה. הוא גילה כי היה עד לשיחה בין גולנסקי, ולנשטיין ואפלכאום, שבה ביקשה גולנסקי מולנשטיין לסייג את דבריה. הוא גילה כי הודיע עורר-הדין נחמן ששם גולנסקי למינוי עורר-הדין נחמן אמיתי ככונס. הוא הסכים למרות ששנה קודם לכן בוטל יפוי-הכוח שניתן לו לייצגה.

הבנק החל בהליכי מכירת הדירה, וגולנסקי נטלה עורכי-דין והחלה במי אבקים לביטול המכירה. במקביל פנתה באמצעות עורר-הדין חיים מישגב למי שטרה, לפתוח בהליכים נגד ולנשטיין. המישטרה המליצה פעמיים לפרק ליטות להעמיד לדין את ולנשטיין על מירמה, נציגו של ולנשטיין, עורר-הדין דין אורי סלונים, שיכנע את פרקליט

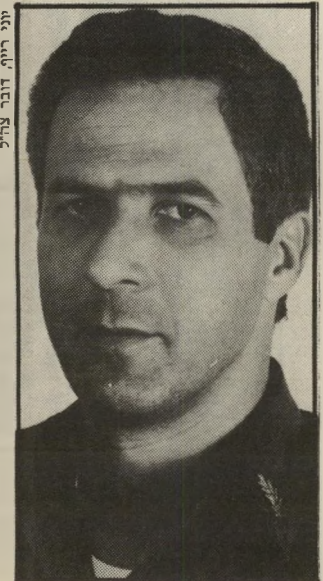
את מנהל-הסניף כי בקרוב ימכרו דירת-מגורים, ועד אז ישעברו אותה לטובת החוב. המנהל נתן בו במקום 20 אלף שקל לאפלכאום, והבטיח לתת עוד 15 כאשר יוצא לו אישור מולנשטיין על רישום שיעבוד. במקביל ביקש אפלכאום מסימה גולנסקי כי תמסרו לו ולנשטיין יפוי כוח, כדי שיוכל למשכן את דירתה ר לקבל עבורה הלוואה בבנק. ב-31 באוגוסט 1986 חתמה סימה גולנסקי על יפוי-כוח רגיל לטובת ולנשטיין, שלפיו הוא מוסמך לשעבד את דירתה כדי לקבל עבורה כספים כגון הדירה. את יפוי-הכוח הוציא ער רר-הדין המנות, אדם פרוסט.

ב-6 באוקטובר באותה שנה הוציא אדם פרוסט אישור לחגי ולנשטיין כי יש לו יפוי-כוח בלתי-חוזר מסימה גולנסקי לשעבד את דירתה כנגד חובותיה וחובות משה אפלכאום לבנק ברקליס.

קידו קיבל מלקוח יפוי-כוח למשכן דירה כדי להשיג ללקוח הלוואה. תחת זאת מישכן את הדירה כנגד חובות של לקוח אחר שלו, שהוא ערב להם אישית. סיפור-המעשה שבו התגבר ולנשטיין, ואשר כולו לקוח מתיקי כתיב המישפט, החל לפני כמה שנים. לור ולנשטיין ירד טוב, ושמו משה אפלכאום. זה היה קבלן בנייה באילת, שהקים שם מלון בשותפות עם משקיעים וריים. ולנשטיין היה רואה-החשבון שלו, וסייע לו במימון כספים שונים. ולנשטיין הצהיר כי לא היה שותף בעסקים עם אפלכאום, אולם תל-אביב, חבורה לעיבוד-נתונים בשם סיכונים וכן בעסקים רבים ושונים. כשלב מסוים התחיל אפלכאום למכור יחידות במלון-דירות באילת, קיבל מאות רבות של מרוכשים בצרפת ובבלגיה, ואחר-כך העסק פשט רגל, ומנו לו כונסי-נכסים.

כאשר היה פעיל בעסקי-בנייה באילת הכיר אפלכאום את סימה גולנסקי, עולה מרוסיה, שבעלה היה קבלן-בנייה באילת. בינו לבין סימה נקשרו קשרי-אהבה, פרחו כאשר בעלה של סימה היגר לווינגטון, שם הוא עושה חיל בעסקי-בנייה.

עסקים בבוץ
כ אשר נתקעו עסקי המלונות של אפלכאום בבוץ, החל כיוזמה להקמת מרכז לייצור ולמכירת ירי לומים בעיר אורליאן בצרפת, וביקר שם כמה פעמים יחד עם ולנשטיין, וכמובן עם סימה וידידתו של ולנשטיין, שירין. שירין, הארבעה היו מרבים להיפגש בדירה ברחוב כרמיה, וסימה הנציחה בצילומים רבים את ארבעת החברים. גם כאשר החליף ולנשטיין את

אבנר ריבין, דובר צה"ל

ההוראה הצה"לית היא "לירות כדי להרוג".
שאלתי אותו: "ומה במיקרה שהבק בוק כבר נורק, ואין בידיי של המשלך בקבוקי-בערה נוסף?"
תשובתו: "גם במיקרה זה יורים כדי להרוג".

הופתעתי מאוד מתשובתו, ואמרתי לו: "לדעתך אין הפקודה חוקית, ואין ככוונתי לבצעה בנסיבות אלה".
תשובת המג"ד: "אם לא תירה כדי להרוג, תועמד לדין".
לפי מיטב הבנתי האנושית והמישפטי, פטית, ההוראה שניתנה על-ידי המג"ד הינה "פקודה בלתי-חוקית בעליל", כאשר היא מחייבת ירי כדי להרוג אדם שכבר אינו מהווה איום, ואין בהיגתו משום הגנה עצמית אלא "הוצאה להורג", פשוטו כמשמעו.
אודה לך אם תענה לי על השאלות הבאות:

● האם הוראת המג"ד שניתנה לגדוד הינה ההוראה הקיימת בצה"ל? ואם כן, מה הביסוס המישפטי (שלא לדבר על הביסוס המוסרי) לירות כדי להרוג באדם שכבר אינו מהווה סיכון לכוונותינו?
● אם הוראת המג"ד אינה ההוראה הצה"לית, כיצד זה ניתן מג"ד הוראות מעין אלו לחייליו, ומה בדעתכם לעשות כדי למנוע הישנות מיקרים מעין אלה?

פרקליט-מחוז שרר

לספק למישטרה אינפורמציה מלאה וכנה...